

PORTADA

TONI PAVA

El Tribunal Suprem ha dinamitat l'adjudicació de concessions de TDT que Francisco Camps i Esteban González Pons van enllestir l'any 2006. El govern d'Alberto Fabra acata una sentència que l'obliga a retrotraure el procés fins al moment de repartir-ne els permisos, atesa la manca d'“objectivitat” i d'“imparcialitat” que hi va haver. En aquest temps, les sancions per les emissions de TV3 i Tele Elx han contrastat amb la vulneració –gratuïta– de la llei de les empreses afins al PP

De pel·lícules de suspens, no se'n programen gaires, i d'exquises, encara menys, però el mapa de la televisió digital terrestre (TDT) del País Valencià sembla dissenyat per Alfred Hitchcock i no per Esteban González Pons. A cada canal, un ocell amenaçador. A cada cop de zàping, un ensurt. A cada pla, un altre cruixit de dents.

En atorgar les concessions administratives escaients per a emetre, el Partit Popular valencià va repoblar l'espai radioelèctric de grups servils que havien d'esdevenir petits Canals 9 i ofegar-hi la pluralitat informativa. Tot d'ocellets seguirien les ales de l'au mare i conformarien una bandada atemoridora, pràcticament inexpugnable.

La vespra de cap d'any del 2005, el que aleshores era conseller de Relacions Institucionals i Comunicació va convocar la premsa a corre-cuita per anunciar els agraciats amb un dels dos canals d'abast autonòmic o algun dels 42 de comarcals, agrupats en 14 demarcacions de tres concessions cadascuna. Amb la solemnitat que el caracteritza, la mateixa amb què alguns anys després garantiria la creació de tres milions de llocs de treball per part de Mariano Rajoy, González Pons va fer públics els adjudicatariats amb un raonament fal·laç. Segons va assegurar aquella vesprada, el repartiment beneficiava “diversos mitjans de comunicació de totes les tendències, de distinta procedència, tant empresarial com de línia editorial”.

Però les dues cireretes que hi havia en joc, se les van endur empreses escorades

cap a la dreta i de capital forà: la cadena COPE i el grup Vocento –editor, entre altres, del diari *Las Provincias*– obtenien les concessions autonòmiques. I 13 de les 42 d'àmbit comarcal, se les emportava Mediamed, una mercantil d'existència recent al capdavant de la qual hi havia José Luis Ulibarri, empresari lleonès de la construcció proper a González Pons i Ángel Acebes que també va adquirir *Diario de León*, Televisión de Castilla y León i que més endavant seria imputat pel *cas Gürtel*. Vora un terç del pastís anava al seu plat, tot sovint aliat amb petits grups locals que l'havien ajudat a parar taula: a les comarques septentrionals, la inefable família Miralles Troncho, altaveu de Carlos Fabra durant molts anys, i a les més meridionals, Sacramento Alvear, un empresari més jove però posicionat del mateix costat.

Les 29 concessions restants tampoc no eren, però, un cant a la diversitat: Interconomía –de Julio Ariza–, Libertad Digital –de Federico Jiménez Losantos– i Unedisa –editora d'*El Mundo*, dirigit per Pedro J. Ramírez– n'aconseguien 12, quatre per cada grup, i Antena 3 TV –del grup Planeta– i Vocento, una.

L'ofegament de la pluralitat no s'acabava ací, perquè la majoria de les altres 15 concessions van recaure en grups modestos –aquests sí, de titularitat autòctona– d'obediència igualment conservadora. Per exemple, Produccions Informatives de la Plana, SL, del periodista castellanenc Jesús Montesinos, director d'*El Periódico Mediterráneo* que temps a venir presentaria un espai

Esteban González Pons i Francisco Camps, en una imatge d'arxiu. El primer era conseller de Relacions Institucionals i Comunicació quan l'exectiu del segon va adjudicar les concessions de TDT.

nocturn diari al 24.9, el canal informatiu de RTVV. Planavisió, com es coneix la seua empresa, aconseguia una concessió a cadascuna de les tres circumscripcions castellonenques: Castelló (Plana), Vinaròs (Maestrat) i Morella (Ports).

A l'Alacantí i l'Alcoià resultava afavorida Tabarka Media, grup impulsat per Eduardo Zaplana al seu pas per la Generalitat a fi de crear un conglomerat privat sotmès als seus interessos, una operació en què va involucrar Aguas de Valencia i que va liderar Genoveva Reig, ex-cap de premsa a Benidorm i ex-directora de Canal 9 amb Zaplana mateix. Precisament a la Marina, una de les tres adjudicacions de Benidorm va ser per a Tele Noticias, SL, de Leopoldo Bernabéu, llavors encara alineat amb els populars, per bé que en el futur se'n distanciaria i prendria partit per l'escissió liberal que capitaneja Gema Amor. Al Baix Segura, el polèmic empresari del fem Àngel Fenoll (vegeu EL TEMPS núms. 1.494 i 1.495) no es va quedar sense, com tampoc la Televisión Comarcal de la Costera, de Ricardo Faura, bon amic de l'alcalde Alfonso Rus, que va endur-se la de Xàtiva-Ontinyent. O Medios Audiovisuales del Maestrat, titular del Canal 56, també de l'òrbita del PP. O el Consorcio de Televisión Comarcal, a Elda. O Ribera Televisió, de Rafael Guardiola. Algunes d'elles s'associarien a Televisión Asociadas Digitales Independientes (TADI),

Comptat i debatut, únicament quatre de les 42 concessions comarcals van anar a raure a mans no estrictament afins al PPCV. Editorial Prensa Ibérica, del grup Moll i propietària dels diaris *Levante-EMV* i *Información*, amb prou feines si va poder arrapar-ne a València i a Alacant; Comunicacions dels Ports, SA, en va obtenir una de la seua comarca, i Localia Televisión –del grup Prisa– una altra, encara que ja posseïa una implantació destacable per tot el País Valencià. En aquest cas, com en alguns altres, l'experiència acumulada o l'arrelament de les cadenes preexistents no va servir de res. Els populars, amb el corró de la majoria absoluta i l'autodeificació de Camps, van tirar pel dret i van deixar-ne fora cadenes de trajectòria extensa.

La revolta del sud. Tele Elx era l'exponent més clar. Feia 19 anys que emetia ininterrompudament, presentava una graella farcida de producció pròpia i continguts bilingües, sense connexions en cadena ni espais dedicats a l'atzar, el

El govern de Camps va ocultar indegudament les baremacions de Doxa Consulting

tarot o els contactes. Amb una penetració notable a la capital del Baix Vinalopó i la resta de la comarca, Tele Elx complia els requisits marcats pel Consell en el seu concurs d'assignació de concessions de TDT, però tant ella com Localia –establerta a Elx de feia 10 anys– van restar-ne al marge. El premi va ser per a Mediamed, El Mundo TV i Libertad Digital TV, cap de les quals no havia emès ni una hora de televisió a la comarca. Però a la tercera ciutat més poblada del país –en poder del PSPV-PSOE des del 1979, malgrat els intents del PP per governar-la– calia enviar-hi els soldats més ben preparats. Al capdavant, era una guerra per l'alcaldia, i encara que l'any 2007 va mantenir-se progressista, el 2011 sí que cauria de la banda del PP.

Tant Tele Elx com Localia havien recorregut *ipso facto* les adjudicacions del govern valencià, per bé que els tribunals, en primera instància, van mostrar-se esquius: l'any 2008, el TSJCV fallava a favor de la Generalitat Valenciana i posava contra les cordes Tele Elx, que, malgrat la decisió de l'administració autonòmica, havia fet el salt a una freqüència digital. L'existència d'un procediment judicial sobre la legalitat o no de les concessions del Consell els servia de coartada.

Perquè, en efecte, Tele Elx no va aturar-se al TSJCV. Va elevar la seua queixa al Tribunal Suprem, una mesura que va enervar més la Generalitat. El 3 d'agost del 2010, paral·lelament als expedients sancionadors contra Acció Cultural del País Valencià (ACPV) pels repetidors de TV3, arribava a la seu de la cadena una ordre de tancament i una multa de 500.000 euros signada per la secretària autonòmica Dora Ibars, avui també encausada per *Gürtel*. I encara pitjor: a causa dels entrebancs que trobava per a clausurar les emissions de la televisió pública catalana, el desembre del 2010 Camps va reformar per la via ràpida la llei audiovisual valenciana a fi d'incrementar-ne la capacitat coercitiva.

El març del 2012, la secretària autonòmica de Comunicació va ratificar la sanció i va instar els responsables de Tele Elx a fer-la efectiva de manera immediata. Concha Álvarez, la seua directora, va negar-s'hi de ple, esperançada com estava que el Tribunal Suprem sí que es posicionaria en favor de la cadena il·licitana. Moralment, encara estava més carregada

EFE

EFE

EFE

Dalt, l'amo de Mediamed, José Luis Ulibarri, imputat al cas Gürtel: va endur-se 13 adjudicacions de TDT al País Valencià. Al costat, Pedro J. Ramírez i Federico J. Losantos, i a sota, amb ulleres, Julio Ariza, en un congrés del PP: El Mundo TV, Libertad Digital TV i Intereconomía TV van anotar-se'n quatre cadascuna.

de raons: les tres concessions de TDT de la comarca no respectaven les bases del concurs que havien guanyat. Així, la de Mediamed estava tancada, la d'El Mundo TV emetia cursos d'anglès les 24 hores del dia, i Libertad Digital TV reemetia el senyal de la cadena estatal.

Mentrestant, Tele Elx, que havia perdut tres de cada quatre treballadors pels perjudicis de quedar-se sense i per la persecució de la Generalitat, continuava amb més de set hores de producció casolana. "No ens fa fora el mercat, ens fan fora els polítics", havia reblat Concha Álvarez en tenir notícia de les adjudicacions del Consell. Ni que fóra per un aspecte formal, la justícia rescabalaria aquella decisió política.

El juliol del 2012, el Tribunal Suprem dictaminava la "manca d'objectivitat i d'imparcialitat" que va guiar el Consell a l'hora de repartir els canals de TDT i anul·lava les 42 adjudicacions comar-

cals, per l'incompliment "flagrant" de la valoració equànime de les ofertes. En concret, l'alt tribunal espanyol estimava en part el recurs de Tele Elx i comminava la Generalitat a repetir el procés a partir de les deliberacions de la mesa. Els magistrats consideraven que el govern valencià havia ocultat indègudament les baremacions efectuades per Doxa Consulting, l'empresa contractada a l'efecte per la mesa adjudicadora, cosa que va deixar Tele Elx i les altres 36 ofertes rebutjades sense una explicació raonada del seu bandejament. A més, s'havia circumscrit a les seues valoracions, per comptes de fer una ponderació afegida. De contractar Doxa com a assessora tècnica, va passar a delegar tota la responsabilitat en el concurs.

Producte d'una altra reforma legislativa, les concessions ja havien esdevingut llicències, i per un període de 15 anys, en lloc dels 10 de previstos el 2006. 15 anys

que començaven des de zero i durant els quals es podia llogar l'espai radioelèctric adjudicat, cosa que abans estava prohibida. Siga com siga, la sentència del Suprem declara "la nul·litat" de la resolució dictada per González Pons el 30 de gener del 2006 "per què s'adjudiquen les concessions per a l'explotació de programes de televisió digital terrestre amb cobertura local". El text inclou errades tipogràfiques cridaneres –"Tele Exl"– i alguna de molt feridora, com ara la referència a "Benidor".

Dilluns de la setmana passada, el vicepresident valencià acatava la integritat de la sentència i comunicava en el *Diari Oficial de la Comunitat Valenciana* la retroacció del procés allà on demana el Suprem, és a dir, al moment de la baremació, per part de la mesa, de les diverses empreses aspirants. José Ciscar insisteix que aquesta marxa arrere simplement és deguda a un "vici procedimental" durant

El diputat socialista valencià Josep Moreno ha accedit als expedients sancionadors de la Generalitat sobre TDT. La bel·ligerància contra TV3 i Tele Elx contrasta amb la permissivitat general.

Compareixença a les Corts de la secretària de Presidència, Cristina Macías, dimarts de la setmana passada. D'esquena, els síndics de Compromís i Esquerra Unida, Enric Morera i Marga Sanz.

l'elecció de les adjudicatàries, pel fet de "no estar prou motivada" la tria en qüestió.

Curiosament, algunes de les empreses ja no existeixen, d'altres no disposen dels diners que en aquell moment sí que deien tenir i la majoria no volen ni sentir a parlar de llicències de TDT. Per als grans grups de l'estat, ha resultat un ne-

goci ruïnós del qual s'han desempallegat o pretenen fer-ho a curt termini. Al País Valencià, com en tants altres llocs, ni tan sols no s'ha ocupat l'espai assignat a través del concurs, o s'ha ocupat amb la programació íntegra de cadenes que ja emeten per un altre senyal.

Els grans vencedors del procés valencià –Mediamed, Libertad Digital TV, El

Mundo TV i Intereconomía TV– en són una bona prova, com també la COPE i Vocento, tot i que no sempre emeten programació autonòmica a les dues llicències d'aquest àmbit que controlen. En el primer cas, Popular TV parcialment connecta en cadena la religiosa 13TV, i en el segon, després del fracàs de l'estatal La 10, la inviabilitat econòmica ha recomanat de llogar la llicència a Metropolitan TV, que no produeix cap contingut al País Valencià.

La sentència del Suprem que ha provocat el recurs de Tele Elx se cenyeix a les 42 concessions locals atorgades el 2006, doncs, i deixa de banda les nou que no van adjudicar-se fins l'octubre del 2010 –les de les demarcacions de Gandia, Dénia i la Vall d'Uixó-Sogorb– i les dues d'abast autonòmic, encara que ni Popular TV del Mediterráneo ni Metropolitan TV no respecten els requisits recollits per la llei valenciana de TDT.

'Laissez faire'. Ho sap prou bé el diputat socialista Josep Moreno, que ara fa unes setmanes va demanar d'accedir als expedients sancionadors oberts contra les operadores de TDT. Com que la pràctica totalitat infringeixen les clàusules que la Generalitat va establir com a necessàries per a mantenir-ne la llicència, es tractava de comprovar si l'administració vetllava o no per la correcta vigilància de la norma.

Acompanyat d'una altra diputada del PSPV-PSOE, Eva Martínez, van fullejar els procediments que ja havien estat resolts. El de TV3 al País Valencià era tan alt com el Micalet, més voluminós que tota la resta junts. L'obsessió de Francisco Camps per clausurar-ne les emissions no tenia límits.

Els dos diputats de les Corts valencianes van centrar-se a analitzar els altres expedients sancionadors i van adonar-se que tots tenien a veure amb empreses que emeten per freqüències analògiques sense disposar del títol habilitant: n'eren més d'una desena de nord a sud del país, però cap de digital, malgrat l'incompliment sistemàtic de la llei per part d'aquestes. A diferència de la TDT, hi havia canals analògics perseguits, precisament, per l'emissió d'espais relacionats amb el tarot o els contactes. En algun dels casos no sols amb multes i ordres reiterades de tancament, sinó fins i tot amb el precin-

tament de les instal·lacions. En canvi, pel que fa a les emissions de TDT, un *laissez faire, laissez passer* en versió valenciana contemporània.

Una incongruència, perquè la llei valenciana 1/2006, del sector audiovisual, enumera els criteris que ha de seguir una televisió digital per a emetre dins l'espai radioelèctric cedit per la Generalitat Valenciana. Les infraccions de les TDT valencianes són massives, però el Consell s'hi mostra lax. Absolutament lax.

Entre les obligacions dels operadors recollides al plec de condicions hi havia un mínim del 25% de programació en català i almenys el 20% de producció pròpia. En la llei posterior es reserva "el 20% del temps d'emissió anual a la difusió d'obres audiovisuals i cinematogràfiques valencianes", les quals "s'hauran d'emetre en valencià, preferentment". Dins d'aquest últim 20%, les televisions "reservaran un mínim del 10% del seu temps total d'emissió a obres valencianes de productors independents respecte de les entitats titulars de serveis de televisió, de les quals més de la meitat hauran d'haver estat produïdes en els últims cinc anys". Igualment, "el 20% de la programació diària" hauran de ser "programes accessibles a les persones amb discapacitat sensorial auditiva a través de subtítol i la inclusió de la llengua de signes", amb una especial atenció als joves.

Els principis generals de la programació de les empreses concessionàries han d'ajustar-se, entre més, al "respecte al pluralisme polític, religiós, social, cultural, ideològic i lingüístic", a "l'objectivitat, la veracitat i la imparcialitat de les informacions, així com la diferenciació en els continguts i formats del que és informació i del que és publicitat o propaganda", a la "protecció de la joventut i de la infància" i a la "defensa i la preservació del medi ambient", com també a la "protecció, el foment i la normalització del valencià, la promoció i la difusió de la cultura valenciana, i el respecte a la identitat, les institucions i els símbols de la Comunitat Valenciana, presentant i representant en tot moment el territori de la comunitat autònoma com una realitat pròpia i diferenciada tant en els seus aspectes gràfics com en les seues descripcions, de conformitat amb l'ordenament jurídic". I s'exigeix "promoure la vertebració territorial de la Comunitat".

Les infraccions de les TDT són massives, però el Consell s'hi mostra lax

La llei és tan primmirada que veta la inserció de "publicitat" i "televenda" durant "l'emissió de serveis religiosos" i assenyala que "el temps total dedicat a l'emissió de publicitat en totes les seues formes i a la televenda" mai no superarà el 20% del temps diari d'emissió, i el dels anuncis publicitaris tampoc no podrà superar el 15% del total. "Durant cada una de les hores naturals en què es divideix el dia, el temps d'emissió dedicat a la publicitat en totes les seues formes i als anuncis de televenda, no podrà ser superior a 17 minuts", amb un màxim diari de tres hores al dia.

Dins de l'apartat sancionador, se'n preveuen de tres tipus: les faltes que es consideren lleus seran de fins a 100.000 euros, de fins a 500.000 euros en el cas de les considerades greus, les quals, a més a més, poden comportar la suspensió o retirada definitiva del títol habilitant. Les molt greus superen el milió d'euros i n'impliquen el tancament.

La norma també reconeix "el caràcter estratègic del sector audiovisual per la seua importància social i econòmica, i com a instrument per a la promoció i divulgació de la cultura, història i llengua pròpies, així com per a la transmissió dels valors superiors de la nostra Constitució i del nostre Estatut" i insta a consolidar el sector audiovisual com un factor estratègic de l'economia de la Comunitat Valenciana, i preveu "la contractació de residents i, novament, la implicació d'empreses valencianes" o "el foment de la llengua i de la cultura pròpies".

L'absència del consell de l'audiovisual previst en l'Estatut juga a favor del PP

Ni Ciscar ni Consell. La comissió parlamentària que la setmana passada va abordar les conseqüències de la decisió del Suprem no va comptar amb l'assistència del vice-president, sinó que José Ciscar va delegar en la secretària autonòmica de Presidència, Cristina Macías, que no va eixir-se'n de les notes que duia escrites per mirar de treure ferro a la

patcada judicial. "Dels quatre recursos que van presentar diferents empreses, només el de Tele Elx ha estat acceptat pel Suprem", va consolar-se. Va fer el desentès a la petició de responsabilitats dels grups de l'oposició i no va badar boca sobre la manca de control dels continguts actuals a la TDT.

Josep Moreno, vocal socialista de la comissió, va acusar la Generalitat de concedir llicències locals a "trames vinculades amb el *cas Brugal*, a l'ex-tresorer esquidor i a les gònades masculines del senyor Camps... Serieu capaç de deixar en mans de la Camorra el concurs de fem de Nàpols?". El síndic de Compromís, Enric Morera, va qualificar la situació generada de "fracàs estrepitos del Consell, i no per una errada procedimental, sinó pel desig d'afavorir els vostres *amiguitos del alma*". "Emeteu hores i hores de tarot mentre llanguixen les nostres empreses audiovisuals", va afegir abans de demanar que la Generalitat "compense el mal que els ha causat". "Vau atorgar concessions al falangista valerós Jiménez Losantos mentre Tele Elx es quedava sense", va lamentar Marga Sanz, d'Esquerra Unida, va reclamar un "mecanisme diàfan" per seguir el nou procés adjudicador.

A la base de tot plegat hi ha l'absència del consell de l'audiovisual valencià, un organisme que recull la reforma estatutària del 2006 però que encara és inèdit. Una institució amb capacitat sancionadora, com en el cas català, que s'havia d'aprovar per tres cinquenes parts de

les Corts i defensar "els drets, llibertats i valors constitucionals i estatutaris". La composició, el nomenament dels membres i les funcions cal desenvolupar-les en una llei que tampoc ha arribat. El PP vol fugir d'aquesta fiscalització –que inclouria les emissions de RTVV– i té l'argument perfecte: enmig de la crisi no és lògic crear més organismes públics.

“Mai no vam imaginar que ens deixarien sense llicència”

Concha Álvarez, directora de Tele Elx, espera que la Generalitat sí que els atorgue ara una llicència de TDT. Fa 26 anys que emeten programació casolana i van sentir-se perjudicats pel procés que el Suprem finalment ha anul·lat. Un recurs d'aquesta cadena ha propiciat la sentència condemnatòria del tribunal espanyol.

—Quan va començar a emetre Tele Elx?

—El març del 1987, ara farà 26 anys. Vam ser la primera televisió local de la Comunitat Valenciana i una de les primeres de l'Estat espanyol. Una televisió bilingüe des de l'inici i que va significar una autèntica revolució a la ciutat. Cal tenir en compte que aleshores, a Elx, únicament podien sintonitzar-se les dues cadenes de TVE i TV3, perquè encara no existien Canal 9 ni les televisions privades. De cop i volta, la gent va poder assabentar-se a través de la televisió de casa del que passava al seu poble.

—Per quins sistemes heu arribat a les llars dels il·licitans?

—En una primera etapa, la televisió era per cable. Més endavant, a partir del 1995, vam passar a emetre en format analògic, el que coneixíem fins l'arribada de les emissions digitals. I l'any 2005, quan la Generalitat Valenciana convoca el concurs de concessions de TDT, ens presentem a la nostra comarca, el Baix Vinalopó.

—Sense gaire sort. De les tres adjudicacions que hi havia a la vostra demarcació, no us en toca cap. Una recau en El Mundo TV, una altra en Libertad Digital TV, i la tercera, en

el grup conformat per Mediamed i Sacramento Alvear...

—En efecte, José Luis Ulibarri, un empresari que seria imputat en el *cas Gürtel*, va rebre una concessió amb Mediamed a cadascuna de les tretze circumscripcions en què la Generalitat va dividir el territori. Per dissimular una mica, va concórrer-hi de bracet de diversos socis locals —un a cada comarca— als quals, temps a venir, els va comprar la seua part del negoci. A Elx van impulsar Tele 7, que no va arribar a funcionar ni dos anys.

—Qui era Sacramento Alvear?

—Un empresari local que havia creat Tele Dama, una televisió que amb prou feines si funcionava els caps de setmana. Més aviat semblava un vídeo comunitari.

—Ell sí que obté la concessió, però Tele Elx, no. I passeu a ser una televisió il·legal.

—Sí. Vam recórrer la decisió de la Generalitat davant la justícia, igual com Localia, del grup Prisa, que també aspirava a una concessió d'Elx. El Tribunal Suprem no els va donar la raó, ni tampoc a uns altres operadors que hi havien recorregut en contra, però sí que ens la va donar a nosaltres. Els nostres advocats van encertar-la a l'hora d'emfasitzar

les il·legalitats comeses durant el procés d'adjudicació, més enllà de la manca de pluralitat —tan evident— que va guiar l'actuació del govern valencià.

—Ateses les circumstàncies, us imaginàveu que us deixarien sense?

—No ho podíem entendre. Feia anys que disposàvem d'una estructura empresarial sòlida, teníem desenes de treballadors, una història fecunda i arrelament al poble... El plec de condicions demanava aquest arrelament, de fet. És clar que van primar els motius polítics, però no contra Tele Elx, sinó perquè havien de satisfer uns altres compromisos més importants. Amb nosaltres, no en tenien cap.

—Us va estranyar, per tant.

—Sí que ens va resultar estrany. Sabíem quin pa s'hi donava, però mai no vam imaginar que ens deixarien sense llicència. Suposàvem que serien més sensibles a la realitat de cada territori concret. Hi estàvem tan assentats que va sorprendre molt a tothom. En veure com havia quedat el mapa mediàtic del País Valencià, però, la nostra sorpresa va passar a ser relativa. En tot cas, els criteris d'adjudicació, els complíem sobradament; si els hagueren respectats al 100%, n'hauríem obtingut una, però tal com apunta la sentència del Suprem, es va imposar l'“arbitrarietat”.

—Ja ens heu dit que Tele 7, propietat d'Ulibarri, va tancar de seguida. Què va succeir amb les concessions d'El Mundo TV i Libertad Digital TV? Funcionen?

—La d'El Mundo TV tan sols ha emès cursos d'anglès, i darrerament, televenta. La de Libertad Digital TV, en principi reproduïa tota la programació de la cadena central, sense cap desconnexió. A la fi del 2012 van cedir la concessió a Única TV, una televisió que inclou programació d'unes altres cadenes i que completa la seua graella amb espais supracomarçals: parlen de tota la província, però fan poques co-

“Vau fer un vestit a mida per afavorir determinades empreses”, ha opinat Enric Morera sobre el procediment per a atorgar-ne les concessions, que posteriorment van mutar en llicències. “I les

poques que sí que han respectat la legalitat i s'han demostrat viables, ara tenen l'ai al cor per si perden la seua”.

“Heu generat un panorama televisiu de qualitat ínfima, tal com podem compro-

var cada dia des de casa nostra. Heu atret televisions parafeixistes que ara, a més, aspiren a quedar-se amb la gestió de les franges de RTVV que externalitzareu”, va afegir-hi Marga Sanz.

EL TEMPS

“A Tele Elx, els darrers set anys han estat molt durs, ens hem hagut d'acostumar a conviure amb l'espasa de Dàmocles”, afirma Concha Álvarez, la seua directora.

ses sobre Elx, i cap d'elles no és en valencià.

—**De la migració digital ençà, que emeteu per TDT... Gràcies al litigi obert al Tribunal Suprem.**

—Sí, en tot aquest temps no hem deixat d'emetre Tele Elx a través del canal 41 de la TDT. Vam adaptar els nostres equips i hem anat fent.

—**La Generalitat no s'ha quedat plegada de braços, però.**

—No. Ens va imposar una multa de 500.000 euros i ens va enviar una ordre de tancament. No hem abonat la sanció i van recórrer contra la clausura de les emissions, amb la sort que després [el

juliol del 2012] va arribar la sentència del Suprem.

—**L'assetjament de la Generalitat ha afectat la vostra feina?**

—No ha estat gens fàcil sobreviure-hi. L'assetjament de què parlem ha tingut repercussions econòmiques sobre l'empresa, ha influït en els nostres anunciants i ens ha fet reduir molt els treballadors. A Tele Elx, els darrers set anys han estat molt durs, ens hem hagut d'acostumar a conviure amb l'espasa de Dàmocles.

—**En quina mesura s'ha aprimat la plantilla?**

—Érem una quarantena de persones i ara en som vuit.

—**Quina és la programació actual?**

—Més del 20% és en valencià, fem l'informatiu *Tele Nit*, debats als quals vénen tots els partits presents a l'ajuntament, entrevistes de caràcter local, un magazín diari, espais esportius centrats en l'Elx CF, un altre sobre el camp d'Elx... Programes sobre el passat, present i futur de la nostra ciutat.

—**Teniu espais de tarot o de contactes?**

—Mai no ho fem, durant la nit reemetem la nostra programació. I tampoc no connectem unes altres emissores en cadena.

—**En què vau fallar, doncs? Per quins criteris vau quedar-vos sense cap concessió?**

—Els criteris, no els sabem. No vam tenir l'ocasió de comprovar la puntuació de Tele Elx i la resta d'aspirants, tal com destaca la sentència del Suprem. Van proclamar-ne els guanyadors, i en presentar la nostra queixa davant l'administració, van limitar-se a dir-nos que no teníem tants punts com uns altres. Vam demanar-los-en els motius exactes, però mai no ens van contestar.

—**Confieu que el nou repartiment us serà més propici?**

—Tenim l'esperança que sí, malgrat que la decisió del Suprem no és la que hauríem desitjat. Han retrotret el concurs a la baremació de la mesa, per comptes de convocar-lo des de zero. Pensem que les coses han canviat molt els últims set anys... O li'n donaran cap a qui ja l'ha tancada i a qui ha incomplert de manera flagrant el plec del 2005? Nosaltres complim tots els punts que van exigir. Afortunadament, ara el govern valencià és un altre, han canviat les persones que hi havia al capdavant, sobretot el president. Espere que el nou Consell siga més raonable i valore com cal la nostra proposta. Fem una televisió de servei públic, allò que pensem que ha de ser una televisió.

“Se us ha passat per alt tota la llei, i d'això, se'n diu prevaricació”, afirma Josep Moreno. “La legislació preveu de fomentar la llengua pròpia i la cinematografia valenciana, garantir-ne la pluralitat

i no emetre en cadena més enllà d'un percentatge limitat, però de totes aquestes carències, no n'heu detectada cap”.

Per al diputat popular Eduardo Ovejero, en canvi, només es tracta d'una

“situació anòmala” relacionada amb una “lamentable deficiència administrativa”, però això sí, ha instat la Generalitat Valenciana a “accelerar al màxim possible” el nou procés adjudicador.